

31 Οκτωβρίου, 1989

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στίς]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΗΝΑΣ Χ'ΚΩΣΤΑΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 771/88)

Εκτελεστή Διοικητική Πράξη — Απόσπαση υπαλλήλου — Μόνον αν επιφέρει αλλαγή στην υπηρεσιακή θέση του υπαλλήλου θεωρείται εκτελεστική — Απόσπαση εκπαιδευτικού για εκτέλεση ειδικών καθηκόντων — Ο Περί Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμος 1969 (Ν. 10/69) Άρθρο 38, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 7 του Νόμου 53/79 και Καν. 32(1) της Κ.Δ.Π 205/72 — Στη συγκεκριμένη περίπτωση η απόσπαση δεν είχε επιφέρει αλλαγή στην θέση του υπαλλήλου — Επομένως η ανάκλησή της δεν είναι πράξη εκτελεστή.

5

Παράλειψη απαντήσεως — Σύνταγμα, Άρθρο 29 — Εφόσον η ένσταση αφορούσε πράξη μη εκτελεστή, η παράλειψη δεν υπόκειται στην δικαιοδοσία του Άρθρου 29 — Εν πάση περιπτώσει αφού δόθηκε απάντηση και δεν απεδείχθη ζημία δεν υπάωχει θίμα εκδικάσεως του αιτήματος για την παράλειψη απαντήσεως.

10

Οι νομικές αρχές, που εφαρμόσε το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την Αίτηση Ακυρώσεως κατά της ανακλήσεως της αποσπιάσεως του Αιτούντος και της καλύτερήσεως απαντήσεως στην ένσταση, που είχε υποβάλει κατά της εν λόγω ανακλήσεως, φαίνονται στα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα.

15

20

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Μαραθεΐτης ν. Δημοκρατίας (1965) 3 Α.Α.Δ. 576,
- 5 Καραπατάκη ν. Δημοκρατίας (1982) 3 Α.Α.Δ. 88,
- Πετρώνδα ν. Δημοκρατίας και Άλλων (1989) 3 Α.Α.Δ. 949,
- Δημοκρατία ν. Μιλωνάς (1985) 3 Α.Α.Δ. 1608,
- 10 Φυλακτού ν. Δημοκρατίας (1973) 3 Α.Α.Δ. 444,
- Τουρπέκη ν. Δημοκρατίας (1973) 3 Α.Α.Δ. 592,
- 15 Καρατσής ν. Δημοκρατίας (1987) 3 Α.Α.Δ. 900,
- Δημοκρατία ν. Νησιώτου (1985) 3 Α.Α.Δ. 1335,
- Γιάλλουρου ν. Δημοκρατίας (1976) 3 Α.Α.Δ. 214,
- 20 Παπανδρέου ν. Ε.Ε.Υ. (1987) 3 Α.Α.Δ. 669,
- Ξενοφώντος ν. Δημοκρατίας, 2 R.S.C.C. 89,
- 25 Πίτσιλος ν. Υπουργού Εξωτερικών (1971) 3 Α.Α.Δ. 397,
- Yialousa Savings Bank Ltd ν. Republic (1977) 3 C.L.R. 25.

Προσφυγή.

- 30 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας με την οποία τεματίσε την απόσπαση του αιτητή για ειδικά καθήκοντα στα Επισκοπικά Κέντρα.

35 Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Ε. Λοιζίδου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Καθ' ων η αίτηση.

- 40 ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.
Με την προσφυγή του ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο τις

πιο κάτω θεραπείες:

“1. Δήλωση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται άκυρη η απόφαση του καθ' ου η αίτηση Νο. 2, ημερομ. 20.8.88, με την οποία τερμάτισε την απόσπαση του αιτητή για ειδικά καθήκοντα από 1.9.88 μέχρι 31.8.89 στα Επιμορφωτικά Κέντρα.	5
2. Δήλωση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται άκυρη η απόφαση των καθ' ων η αίτηση Νο. 1 να εισηγηθούν και των καθ' ων η αίτηση Νο. 2 να ανακαλέσουν την αποφασισθείσα από 19.5.88 απόσπαση του αιτητή.	10
3. Δήλωση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα η απόφαση των καθ' ων η αίτηση ή οποιοδήποτε τούτων να τοποθετήσουν για διδακτικό έργο τον αιτητή, αντί να διατηρήσουν σε ισχύ την απόσπασή του.	15
4. Δήλωση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται παράνομη η παράλειψη του καθ' ου η αίτηση να ανταποκριθεί και/ή να ικανοποιήσει και/ή να εξετάσει την ένσταση του αιτητή.	20
5. Έξοδα.”	25

Η προσφυγή βασιίζεται στα ακόλουθα νομικά σημεία:

“Η απόφαση και/ή παράλειψη είναι άκυρη γιατί:	30
(α) Είναι αποτέλεσμα υπέρβασης ή κατάχρησης εξουσίας. Λήφθηκε δε παρά μη αρμοδίου οργάνου κατά παράνομη και αντικανονική διαδικασία.	
(β) Είναι προϊόν πλάνης και/ή ελλειπούς έρευνας.	35
(γ) Παραβιάζει τα κεκτημένα δικαιώματα του αιτητή και την προσφορά του από 1977 στη Λαϊκή Επιμόρφωση, τη φυσική δικαιοσύνη και το συμφέρον της εκπαίδευσης.	40
(δ) Στερείται αιτιολογίας.	

(ε) Εμπεριέχει αντιφατική δράση της διοίκησης που προσβάλλει κάθε αίσθημα δικαίου και τη χρηστή διοίκηση.

5 (στ) Στηρίζεται σε διαδικασία που προηγήθηκε και ήταν ή είναι παράνομη.”

10 Ο αιτητής είναι Διευθυντής Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης και για χρόνια αποσπάτο, από χρόνο σε χρόνο, στα επιμορφωτικά Κέντρα, για ειδικά καθήκοντα.

15 Στις 19.5.88 ο αιτητής ειδοποιήθηκε με επιστολή ότι η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας είχε αποφασίσει την απόσπασή του για εκτέλεση ειδικών καθηκόντων στα Επιμορφωτικά Κέντρα από 1.9.88 μέχρι 31.8.89. Η σχετική απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας περιέχεται στα πρακτικά ημερομ. 14.5.88 (Παράρτημα Α).

20 Στις 8.8.88 η Αρμόδια Αρχή εισηγήθηκε προς την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας την ανάκληση της απόσπασης του αιτητή. Το σχετικό απόσπασμα της εισήγησης έχει ως ακολούθως:

“Θέμα: Αποσπάσεις

25

Παρακαλώ να γίνουν οι ακόλουθες αλλαγές στις αποσπάσεις για τη σχολική χρονιά 1988-89:

1. Τεματισμοί αποσπάσεων

30

Να τεματιστούν οι αποσπάσεις των Χατζηκώστα Μηνά (Π. 2622) και Φιλιππίδη Ιάκωβου (Π. 3675) και να τοποθετηθούν σε διευθυντικές θέσεις ανάλογα με τις μονάδες τους.

35

2. Νέες αποσπάσεις

40

α) Ο Αριστείδης Κώστας (Π. 2940) και ο Διονυσίου Όμηρος (Π. 2600) Διευθυντές Δημοτικών Σχολείων, να αποσπαστούν στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο.

β) Ο Νικολάου Πέτρος (Π. 3818) και ο Λαμπριανίδης Ζήνων (Π. 2740), Βοηθοί Διευθυντές, να αποσπαστούν στο Υπουργείο Παιδείας, για συντονισμό των Επιμορφωτικών Κέντρων Λάρινακας / Αμμοχώστου και Πάφου. 5

γ) Η Γρηγοροπούλου Ανθή (Π. 2565) να αποσπαστεί κατά τα 3/6 στην Π.Α.Κ. και η Κατσιολούδη Αντουανέτα (Π. 4507) κατά 3/6 στην Ανάπτυξη Προγραμμάτων. 10

3. Διαφοροποίηση αποσπάσεων

Η Φερωνύμου Γεωργία (Π. 3884) να παραμείνει μόνο κατά τα 3/6 στην Π.Α.Κ. αντί πλήρως και η Κεή Μάρω (Π. 3724) να παραμείνει κατά τα 3/6 στο Π.Ι. και να τετραματιστεί η απόσπασή της στην Ανάπτυξη Προγραμμάτων.” 15

Στις 19.8.88, ύστερα από την εισήγηση της Αρμόδιας Αρχής, η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας αποφάσισε την ανάκληση της απόσπασης του αιτητή. Το σχετικό απόσπασμα από τα πρακτικά έχει ως ακολούθως: 20

“Γ. ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ 25

1. Αποσπάσεις

Η Επιτροπή ύστερα από εισήγηση της αρμόδιας αρχής (βλ. έγγραφα με αρ. 537/71/2 και 460/68/10Α και ημερ. 23.7.88, 8.8.88 και 13.8.88, αποφασίζει ως ακολούθως: 30

(α) Ανακαλείται η απόσπαση των ακολούθων: 35

Χατζηκώστα Μηνά (Π. 2622), Δ/ντής
Φιλιππίδης Ιάκωβος (Π. 3675) Δ/ντής
Μαρία Παντελή (Π. 4987) δασκάλα

.....”

Ο αιτητής ειδοποιήθηκε σχετικά με την πιο πάνω ανάκληση με επιστολή της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας 40

προς αυτόν, ημερομ. 20.8.88 και στις 30.8.88 η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας αποφάσισε τη μετάθεσή του σε Σχολείο στη Λάρινακα.

5 Κατόπιν τούτου, ο αιτητής με επιστολή του ημερομ. 8.9.88, ζήτησε να πληροφορηθεί από τους Επιθεωρητές Δημοτικής Εκπαίδευσης τους λόγους τερατισμού της απόσπασής του και με δεύτερη επιστολή του ημερομηνίας και πάλι 8.9.88, θέτει προς τον Υπουργό Παιδείας τα ίδια ερωτήματα.

10

Το Υπουργείο Παιδείας απάντησε στον αιτητή με επιστολή ημερομ. 26.1.89, πληροφορώντας τον τα ακόλουθα:

15

“Αναφέρομαι στην επιστολή σας με ημερ. 8.9.1988 και σας πληροφορώ τα ακόλουθα:

20

1. Η απόσπασή σας με συντονιστή των Επιμορφωτικών Κέντρων ανακλήθηκε, λόγω της μεγάλης έλλειψης διευθυντών, η οποία αυξήθηκε μετά την προαγωγή δυο λειτουργών της Εκπαιδευτικής Τεχνολογίας, που η συνέχιση της απόσπασής τους στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο ήταν απαραίτητη.

25

2. Για τις τοποθετήσεις των διευθυντών στα σχολεία της Λάρινακας λήφθηκαν υπόψη οι ανάγκες των σχολείων, οι εμπειρίες του κάθε Διευθυντή, το μήκος υπηρεσίας στο βαθμό του Διευθυντή και οι γενικότερες ανάγκες της εκπαίδευσης.

30

Ειδικά εσείς τοποθετηθήκατε σε σχολείο που υπάρχει και άλλος Διευθυντής στον Κύκλο Β', για να μπορεί να ασκείται κάποια γενική εποπτεία, σε περίπτωση ανάγκης, όταν εσείς απουσιάζετε για δραστηριότητες της Π.Ο.Ε.Δ.

35

3. Η καθυστέρηση στην απάντηση οφείλεται στο γεγονός, ότι υπήρχε η εντύπωση ότι τα ερωτήματά σας είχαν ικανοποιηθεί, με τις προφορικές εξηγήσεις που σας δόθηκαν.”

40

Ακολούθως, ο αιτητής καταχώρησε την παρούσα προσφυγή.

Οι εισηγήσεις και οι νομικοί ισχυρισμοί του δικηγόρου του αιτητή περιορίστηκαν στα πιο κάτω σημεία:

- (1) Η εισήγηση για τον τερματισμό της απόσπασης δεν περιέχει καμιά αιτιολογία που επιβάλλει ή δικαιολογεί την ανάκληση της απόσπασης. 5
- (2) Υπάρχει έλλειψη οποιασδήποτε αιτιολογίας για την ακύρωση της απόσπασης. 10
- (3) Η απόφαση για ακύρωση της απόσπασης λήφθηκε χωρίς καμιά έρευνα.
- (4) Οι εισηγήσεις που σημειώθηκαν χειρόγραφα στις δυο επιστολές του αιτητή περιέχουν εφευρήματα και δικαιολογίες που συγκρούονται με την εισήγηση της Αρμόδιας Αρχής, ημερομ. 8.8.88 και αποτελούν σκέψεις που έγιναν εκ των υστέρων. 15
- (5) Η ανάκληση ή ακύρωση της απόσπασης δεν ήταν επιτρεπτή μετά από 13 1/2 χρόνια, επειδή η Διοίκηση έδωσε διαφορετική εκτίμηση και διαφορετικό νομικό χαρακτήρα στα πραγματικά γεγονότα. 20

Η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση εισηγήθηκε πως η απόφαση για τερματισμό της απόσπασης είναι αιτιολογημένη και πως η σχετική αιτιολογία δίδεται στην εισήγηση της Αρμόδιας Αρχής ημερομ. 8.8.88, που είναι σύμφωνη με τις σημειώσεις στις επιστολές του αιτητή (Παραρτήματα Δ και Δδ, Μπλου 5 και 7). Ακόμα γίνεται ισχυρισμός πως οι σημειώσεις που σημειώνονται χειρόγραφα στις πιο πάνω αναφερόμενες δυο επιστολές του αιτητή δεν συγκρούονται με τις εισηγήσεις της Αρμόδιας Αρχής, γιατί ο ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή, πως διακόπηκε η απόσπαση διευθυντή και αποσπάστηκαν δυο άλλοι διευθυντές, δεν ευσταθεί. 25
30
35

Επίσης, υποβλήθηκε η εισήγηση ότι ο τερματισμός της απόσπασης του αιτητή δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη, την οποία ο δικηγόρος του αιτητή αντίκρουσε στη γραπτή του απάντηση. 40

Θα εξετάσω πρώτα τον ισχυρισμό πως η προσβαλλόμενη

απόφαση για τερματισμό της απόσπασης του αιτητή δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη, γιατί δεν επηρεάζει τα δικαιώματα του αιτητή και δεν επιφέρει αλλαγή στην ιδιότητά του σαν εκπαιδευτικού.

5

Τι είναι κατά νόμο η απόσπαση, πώς και από ποιο όργανο αποφασίζεται και πώς τερματίζεται, είναι προβλεπτό από τη νομοθεσία και τους σχετικούς κανονισμούς. Συγκεκριμένα, το Άρθρο 38 του Νόμου 10/69 πρόβλεπε την απόσπαση. Το Άρθρο αυτό καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε με βάση το Άρθρο 7 του Νόμου 53/79, το οποίο προβλέπει τα ακόλουθα:

10

“7. Το άρθρον 38 του βασικού νόμου καταργείται και αντικαθίσταται διά του ακόλουθου νέου άρθρου:

15

‘Απόσπασις. 38. Όταν απαιτήται όπως εκπαιδευτικός λειτουργός ασκήσει προσωρινώς άλλως ή υπό αναπληρωματικήν ιδιότητα τας αρμοδιότητας κενής θέσεως ή θέσεως της οποίας ο κάτοχος τελεί επί αποσπάσει εις ετέραν θέσιν ή όπως εκτελέση ειδικά καθήκοντα, αποσπάται ούτος εις την θέσιν ταύτην ή δι’ εκτέλεσιν τοιούτων καθηκόντων.”

20

25 Η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας βάσει του Άρθρου 5 του Νόμου 10/69, είναι το όργανο που αποφασίζει με πράξη της την απόσπαση.

30 Στους περί Εκπαιδευτικών Λειτουργών (Διδακτικό Προσωπικό) (Διορισμοί, τοποθετήσεις, Μεταθέσεις, Προαγωγές και Συναφή Θέματα) Κανονισμούς Κ.Δ.Π. 205/72, προβλέπονται στον Κανονισμό 32 τα ακόλουθα:

35 “32(1) Εισηγήσεις διά απόσπασιν ή διά την παράτασιν ή τον τερματισμόν αποσπάσεως γίνεται προς την Επιτροπήν υπό της Αρμοδίας Αρχής.

40 (2) Η απόσπασις δύναται να τερματισθή οποτεδήποτε κατ’ εισήγησιν της Αρμόδιας Αρχής ή κατ’ αίτησιν του απεσπασμένου.”

Με τις πιο πάνω διατάξεις είναι φανερό ότι η Επιτροπή

Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας είναι το αρμόδιο όργανο, με εισήγηση της Αρμόδιας Αρχής, να αποσπά, να παρατείνει ή να τερματίζει την απόσπαση.

Είναι περαιτέρω η εισήγηση της δικηγόρου της Δημοκρατίας πως σύμφωνα με τις πιο πάνω νομικές πρόνοιες, αφού η απόσπαση μπορεί να τερματισθεί οποτεδήποτε κατ' εισήγηση της Αρμόδιας Αρχής, πως αυτό ενισχύει την άποψη ότι με την απόσπαση δεν αλλάζει τίποτε από τη νομική υπόσταση του εκπαιδευτικού σαν εκπαιδευτικού. Δεν επέρχεται δηλαδή οποιαδήποτε μεταβολή υφισταμένης νομικής κατάστασης, που είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να χαρακτηριστεί μια διοικητική πράξη σαν εκτελεστή.

Επίσης, υποστηρίζεται από τη Δημοκρατία ότι, επειδή η απόσπαση είχε γίνει για εκτέλεση ειδικών καθηκόντων και όχι για προσωρινή άσκηση αρμοδιοτήτων κενής θέσης, ο αιτητής δεν είχε οποιαδήποτε οφελήματα όσον αφορά μισθοδοσία ή αρμοδιότητα σε άλλη θέση από αυτή που ήδη κατέχει και παράτεμψε το Δικαστήριο στην υπόθεση **Μαραθεύτης ν. Δημοκρατίας** (1965) 3 Α.Α.Δ. 576.

Ο δικηγόρος του αιτητή στη γραπτή απάντησή του αντίκρουσε τους πιο πάνω ισχυρισμούς με τα ακόλουθα επιχειρήματα. Η πράξη της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας είναι άμεσα εκτελεστή για την απόσπαση εκπαιδευτικών. Η δήλωση βούλησης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας ήταν να διαμορφώσει μια νέα νομική κατάσταση με τη μεταφορά του αιτητή από το διδακτικό του έργο στα Δημοτικά Σχολεία σε Κέντρα Επιμόρφωσης με πρόσωπα κάθε ηλικίας και με διάφορες ανάγκες. Η απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας να αποσπάσει τον αιτητή είναι εκτελεστή, γιατί επιφέρει μια ουσιώδη μεταβολή στα καθήκοντα του αιτητή, που παύουν πια να είναι διδακτικά. Επίσης, η αξιολόγησή του γίνεται πια όχι με τον ίδιο τρόπο όπως εάν αποτελούσε διδακτικό προσωπικό, αλλά σύμφωνα με την Κ.Δ.Π. 223/76, Καν. 24.

Ακολούθως, αναφέρθηκε στις ακόλουθες αποφάσεις: **Καραπατάκη ν. Δημοκρατίας** (1982) 3 Α.Α.Δ. 88, **Πετρώνδα ν. Δημοκρατίας** (1989) 3 Α.Α.Δ. 949, **Δημοκρατία ν. Μυλωνάς** (1985) 3 Α.Α.Δ. 1608, 1613, **Φυλακτού ν.**

Δημοκρατίας (1973) 3 Α.Α.Δ. 444, *Τουρπέκη ν. Δημοκρατίας* (1973) 3 Α.Α.Δ. 592, *Σάββας Καρατσής ν. Δημοκρατίας* (1987) 3 Α.Α.Δ. 900.

5 Έχει νομολογηθεί πως για να θεωρηθεί η απόσπαση εκτελεστική πράξη, θα πρέπει με την απόσπαση να δημιουργείται αλλαγή στην υπηρεσιακή θέση του υπαλλήλου, να δημιουργείται νέα υπηρεσιακή υπόσταση ή θέση ή status.

10 Στην υπόθεση *Καραπατάκη ν. Της Δημοκρατίας* (ανωτέρω), στη σελ. 93-94, αναφέρονται τα ακόλουθα:

15 “But this is not the only ground upon which the recourse must be dismissed. The transfer of the applicant did not amount to an executory act amenable to the jurisdiction of the Court. It did not bring about any alteration to the status or position of the applicant in the service, and was, under any circumstances, non productive of legal results. ‘Legal’ in this context, has a wide connotation and encompasses the position and standing of the applicant in the service viewed from an objective angle. Obviously, the decision did not bring about any change in the position of the applicant. She continued to hold the same position that is, stenographer 2nd grade, and continued to perform the duties envisaged by the relevant scheme of service. Nor did the transfer had any repercussions detrimental to the position of the applicant, and, certainly, it did not entail any change of residence for the discharge of her duties. It was for the Personnel Department to judge the needs of the service; therefore, the applicant had no legitimate interest to seek that she be positioned in any particular government department. Consequently, the recourse must be dismissed for this reason as well.”

35 Στην υπόθεση *Πετρώνδα ν. Της Δημοκρατίας* (ανωτέρω) αναφέρονται τα ακόλουθα στη σελ. 953:

40 “Κάτω από συνήθεις συνθήκες και γενικά αντικρούζοντας το θέμα μετακίνησης ενός δημόσιου υπαλλήλου που δεν συνεπάγεται αλλαγή στην υπηρεσιακή του θέση (status), δεν αποτελεί απόφαση η οποία μπορεί να είναι αντικείμενο προσφυγής κάτω από το Άρθρο 146.1 γιατί είναι εσωτερικό διοικητικό μέτρο. (Βλέπε *Δημοκρατία ν.*

Νησιώτου (1985) 3 Α.Α.Δ. 1335 στις σελίδες 1347-1348, στην οποία γίνεται αναφορά και στις υποθέσεις *Γιάλλουρου ν. Δημοκρατίας* (1976) 3 Α.Α.Δ. 214 σελ. 220-221 και *Καραπατάκη ν. Δημοκρατίας* (1982) 3 Α.Α.Δ. 88 στη σελ. 94).”

5

Στην υπόθεση *Σάββας Καρατζής ν. Ε.Ε.Υ.* (ανωτέρω), που είναι απόφαση της Ολομέλειας, αναφέρθηκε πως “το κριτήριο διά να αποφασισθή, εάν πράξις εμπίπτει εις την δικαιοδοσίαν του Άρθρου 146 του Συντάγματος, είναι ουσιαστικό και όχι τυπικόν. Προς τούτο μια πράξις πρέπει να έχη διοικητικόν χαρακτήρα, να έχη εκδοθή εις την σφαιράν του Δημοσίου Δικαίου και να έχη εκτελεστόν χαρακτήρα. Μια πράξις, διά να είναι εκτελεστή, πρέπει να παράγη νομικάς συνεπείας, δηλαδή η πράξις πρέπει να προέρχεται και να εκφράζη την θέλησιν της διοικήσεως και διά τον λόγον αυτόν πρέπει η πράξις να είναι μονομερής, καθοριστική δικαιωμάτων ή status ή θέσεως εν τοις πράγμασιν ή εν τω Δικαίω των υπ’ αυτής επηρεαζομένων προσώπων. Το ερώτημα εάν συγκεκριμένο πρόσωπον επηρεάζεται, ως ανωτέρω εξετάθη, αποτελεί μεικτόν ερώτημα, ήτοι τόσον νομικόν όσον και πραγματικόν ερώτημα, το οποίον και πρέπει να απαντηθή δι’ αναφοράς εις τα γεγονότα της συγκεκριμένης υποθέσεως”.

10

15

20

Η ίδια αρχή αναφέρεται και στην υπόθεση *Ανδρέα Παπανδρέου ν. Ε.Ε.Υ.* (1987) 3 Α.Α.Δ. 669, στη σελ. 671:

25

“As regards the issue of whether the refusal or failure of the respondents to second the applicant to the Academy is an internal measure of administration and, as such, it does not come within the ambit of the jurisdiction under Article 146.1 of the Constitution, at this stage of the proceedings, and as at present advised, I am of the view that the change of duties and of collateral terms of service that would be involved in a secondment of a schoolmaster, such as the applicant, to the Academy indicate strongly that this matter cannot be treated as merely an internal measure of administration and that it has to be regarded as executory administrative action which could be made the subject-matter of the present recourse under Article 146.1 of the Constitution.”

30

35

40

Από τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης, όπως προκύ-

πουν από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν μου και από το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου του αιτητή και όχι από τους απλούς ισχυρισμούς του δικηγόρου του, δεν διαπιστώνεται πως η απόσπαση διαμόρφωσε νέα υπηρεσιακή θέση ή υπόσταση. Κατ' ακρίβεια δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να τείνει να καταδείξει ποια ήταν τα καθήκοντα του αιτητή στη θέση που αποσπάστηκε. Επομένως δεν αποδείχθηκε η αλλαγή της υπηρεσιακής θέσης ή υπόστασης ή status του αιτητή. Κατά συνέπεια, και σύμφωνα με τη νομολογία στην οποία έχω αναφερθεί πιο πάνω, η απόφαση των καθ' ων η αίτηση για ακύρωση της απόσπασης δεν μπορεί να θεωρηθεί πως αποτελεί απόφαση η οποία μπορεί να προσβληθεί κάτω από το Άρθρο 146.1 του Συντάγματος, γιατί δεν είναι εκτελεστή και υπό τις περιστάσεις, κρίνεται πως είναι εσωτερικό διοικητικό μέτρο.

Σε αυτό το στάδιο μπορεί να λεχθεί πως η υπόθεση **Πετρώνδα ν. της Δημοκρατίας** (ανωτέρω), που αναφέρθηκε από τον ευπαίδευτο συνήγορο του αιτητή για να υποστηρίξει τη θέση πως η επίδικη πράξη ήταν εκτελεστή, είναι άσχετη με την παρούσα υπόθεση, όσον αφορά την εκτελεστότητα, γιατί η πειθαρχική έρευνα που αφορά τον αιτητή, είναι μεταγενέστερη, όπως φαίνεται από τον προσωπικό φάκελο και επομένως δεν έχει καμιά σχέση με τον τερματισμό της απόσπασής του.

Όσον αφορά το αίτημα του αιτητή για να κηρυχθεί παράνομη η παράλειψη των καθ' ων η αίτηση να εξετάσουν έγκαιρα την ένστασή του, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 29 του Συντάγματος, μπορεί συνοπτικά να ειπωθεί πως ένα τέτοιο αίτημα δεν μπορεί να ικανοποιηθεί γιατί η πράξη για την οποία παραπονείται δεν μπορεί να προσβληθεί κάτω από το Άρθρο 146.1 του Συντάγματος. (Βλέπε, μεταξύ άλλων, **Ξενοφώντος ν. Δημοκρατίας**, 2 R.S.C.C. 89, 92, **Πίτσιλος ν. Υπουργού Εξωτερικών** (1971) 3 Α.Α.Δ. 397, 399, **Yialousa Savings Bank Ltd ν. Republic** (1977) 3 Α.Α.Δ. 25, 31, 32, 33).

Επίσης, θα πρέπει να αναφερθεί πως εν πάση περιπτώσει ο αιτητής έτυχε τελικά απάντησης και δεν αποδείχθηκε πως ο αιτητής υπέστη οποιαδήποτε ζημιά, γιατί τερματίστηκε η απόσπασή του.

Τέλος, ευρίσκω πως για τους πιο πάνω λόγους και η απόφαση των καθ' ων η αίτηση Αρ. 1 να εισηγηθούν στους καθ' ων η αίτηση Αρ. 2 τον τερματισμό της απόσπασης, δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής, γιατί ήταν μια παρασχευαστική πράξη για ένα εσωτερικό διοικητικό μέτρο.

5

Κατά συνέπεια, η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

10